

var det, jeg syntes jeg hørte en åbning af, men det var måske for optimistisk?

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg må sige til spørgeren, at jeg har fuld tillid til den måde, energi- og miljøministeren forvalter det mandat, han har til at følge den videre udvikling på det her lovgivningsområde, på, og det ville undre mig, hvis man ikke i det videre arbejde også ville drøfte komitéprocedurerne, ligesom man har gjort det førhen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1720

7) Til forskningsministeren af:

Søren Kolstrup (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at et amt ikke kan udlicitere centrale sundhedsopgaver på et universitetshospital med konsekvenser for uddannelse og forskning uden de involverede ministeriers godkendelse?«

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet er stillet under henvisning til det forhold, at staten medfinansierer en del af aktiviteten på eksempelvis Odense Universitetshospital, jf. dettes undervisnings- og forskningsforpligtelse, samt den pågående debat om evt. udlicitering/salg af de neurologiske funktioner på Odense Universitetshospital til en privat tysk koncern.

Søren Kolstrup (EL):

For et stykke tid siden tilbød den tyske finansmand Hilmar Hager Fyns Amtsråd, at man kunne lave et privathospital, som overflødiggjorde og erstattede centrale funktioner ved Odense Universitetshospital. Den diskussion, der opstod i kølvandet herpå, giver jo anledning til dels at drøfte, hvordan man tackler en sådan situation, dels selvfølgelig også at drøfte, hvordan man helt principielt forholder sig til, at pengeposemænd skal tjene på liv, ære og velfærd.

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Det er ikke blot et aktuelt, men også et meget relevant spørgsmål, som hr. Søren Kolstrup stil-

ler, og det siger jeg, selv om der jo ikke hidtil har været situationer, hvor klinisk undervisning og forskning, der er forbundet med den, har været søgt henlagt til private hospitaler, der er drevet på forretningsmæssig basis.

Det er rigtigt, at der har været nogen diskussion og nogle planer. Hvor de planer befinder sig lige præcis nu, fortøner sig vistnok en smule. Men den kliniske undervisning finder jo principielt sted på offentlige sygehuse, men der har været et par undtagelser. Det har været selvejende institutioner som Diakonissestiftelsen og Sankt Lukas Stiftelsen.

Henlæggelse til et egentligt forretningsforetagende vil altså være noget helt nyt, og skulle situationen opstå, vil jeg i samarbejde med Undervisningsministeriet og Sundhedsministeriet se nærmere på, hvilke principielle og praktiske spørgsmål en sådan situation vil rejse.

Generelt kan jeg oplyse, at universiteternes opgave er at drive forskning og give videregående uddannelse indtil det højeste videnskabelige niveau. På det lægevidenskabelige område varetager universiteterne opgaven i samarbejde med hospitalsvæsenet for så vidt angår klinisk undervisning og forskning.

Undervisningsministeren fastsætter efter forhandling med sundhedsministeren, på hvilke af landets sygehuse undervisningen i kliniske fag skal foregå. Udvælgelsen af de afdelinger, som varetager undervisningen og forskningen, foretages af universiteterne. Udvælgelsen af en afdeling kan ske for en periode på højst 3 år ad gangen, men der er selvfølgelig mange, som er gengangere.

I forbindelse med udvælgelsen indgås der aftale med den pågældende amtskommune om varetagelsen af opgaven og om refusion af de udgifter, der er forbundet med det.

Aftaleforholdet og det økonomiske mellemværende mellem universitet og amtskommune ændres ikke ved, at en amtskommune – og det er så i medfør af reglerne i sygehuslovgivningen – indgår overenskomst med en privat institution om løsning af amtskommunens opgaver.

Hvis en afdeling undergår væsentlige ændringer i godkendelsesperioden, skal afdelingen ifølge de gældende regler underrette universitetet om det. Det vil f.eks. gælde, hvor en amtskommune indgår overenskomst med en privat institution om løsning af amtskommunens sygehusopgaver.